

Potvrđujući istorijsku, kulturološku, etničku i ekonomsku samosvojnost Vojvodine, pozivajući se na njeno pravo da odlučuje o svojoj sudbini stečeno zajedno sa narodima republika bivše Jugoslavije u zajedničkoj borbi protiv fašizma, afirmišući odluku od 31. jula 1945. godine koju je donela skupština izaslanika naroda koji sačinjavaju Vojvodinu o ulasku u sastav demokratske Srbije u okviru Demokratske Federativne Jugoslavije, prihvatajući visoka načela evropskih integracija, evroregionalizma i ustavnosti Republike Srbije,

LIGA SOCIJALDEMOKRATA VOJVODINE donosi
POVELJU O BUDUĆNOSTI

Vojvodina traži da joj se vrate zakonodavna, izvršna i sudska vlast, imovina i izvorni prihodi. Sve ovo Vojvodini mora biti garantovano Ustavom Republike Srbije.

Vojvodina je uključena u procese evrointegracija i priznata je kao autonomna pokrajina Ustavom Republike Srbije i ustavima bivše Jugoslavije iz 1946, 1963, i 1974. godine; Vojvodina je nekadašnji konstituens bivše Jugoslavije u skladu s njenim, nikad opozvanim, a nasilno pogaženim, poslednjim važećim Ustavom. Ona treba da bude građanska decentralizovana evropska regija koja obuhvata tri tradicionalne vojvođanske regije - Srem, Banat i Bačku.

Građani i građanke Vojvodine su se svojom voljom uključili u Srbiju, a time i u Jugoslaviju, i zato nijedan pokrajinski organ, nijedna politička partija, pa i nijedna generacija građana Vojvodine ne može da se odrekne svoga identiteta i subjektiviteta. Zato građani Vojvodine, ravnopravno sa građanima cele Srbije, imaju trajno i neotuđivo pravo da odlučuju o svome ustavnom položaju. Vojvodina se nikada ne sme svesti na položaj regiona u Srbiji kome će centralna vlast prenositi neka prava i dužnosti po svome nahođenju.

Vojvodina je zajednica svojih građana. Vojvodina je demokratska, multinacionalna, multikonfesionalna, i multikulturalna autonomna pokrajina koju grade i u kojoj, kroz zajednički život, prožimaju i razmenjuju svoje baštine, delovanja i rezultate svih vrsta rada i stvaralaštva pripadnice i pripadnici njenih tradicionalnih nacionalnih zajednica: srpske, mađarske, slovačke, rumunške, rusinske, romske, hrvatske, crnogorske, bunjevačke, makedonske i drugih.

Nadležnosti, bez resursa preko kojih će se ostvarivati, znače veoma malo ili skoro ništa. Zato je Skupština Vojvodine zatražila da državne vlasti obezbede Vojvodini vraćanje njenih izvornih prihoda. U međuvremenu se imovina Vojvođana pljačka, kako preko netransparentnih tendera i koncesija, tako i kontinuiranim i permanentnim odlivanjem materijalnih sredstava preko politike cena agrarnih proizvoda, kao i drugim netransparentnim, pa i prikrivenim, putevima i metodama.

Vojvodina traži nazad svoje izvorne prihode; ona doprinosi zajedničkoj državi neuporedivo više nego što se od oduzetog njoj vraća. Vojvodina traži svoj penzioni fond, pošto bi vojvođanski penzioneri s pravom imali značajno veće penzije od ovih koje primaju iz jedinstvenog penzionog fonda. Ona traži da potpuno autonomno organizuje i finansira svoju upravu, zdravstvo, školstvo i društvene delatnosti, uverena da bi se time u mnogome podigla efikasnost, racionalnost, pa i plate zaposlenih u tim sektorima.

Vojvodina je iskreno naklonjena i čvrsto rešena da pomogne razvoj drugih delova Republike Srbije, ali želi da ona utiče na to gde će se, kako će se, i s kojim rezultatima trošiti njen novac.

Svesna svoje odgovornosti za stabilnost zemlje i regiona, Vojvodina ne traži trenutni povratak celokupne nasilno i nezakonito ukinute autonomije, mada u tome ima nedvosmislenu podršku izraženu kroz Rezoluciju Evropskog parlamenta od 29. septembra 2005. godine, kojom se traži da se Vojvodini vrati autonomija kakvu je imala do 1990. godine.

Vojvodina nije niti će biti politički nestabilno područje ukoliko to zavisi od njenih građana, njenih nacionalnih zajednica i njenih predstavničkih i upravnih organa.

Vojvodina nije samo most Srbije prema evropskim integracijama, nego je i činilac stabilizacije celog regiona, utoliko više ukoliko ima šire nadležnosti. Višestruko je potvrđeno i u izveštajima misija Saveta Evrope, OEBS-a i Delegacije Evropske Komisije naglašeno da je stanje u oblastima u kojima Vojvodina od 2002. ima makar i prenesene i delimične nadležnosti neuporedivo bolje nego u ostalim delovima Srbije.

Liga socijaldemokrata Vojvodine vidi Srbiju kao demokratsku, suštinski decentralizovanu državu sastavljenu od regiona sa asimetričnim, višim ili nižim, stepenom autonomije. Odgovornost za javne poslove, osim onih koje u svojoj nadležnosti zadržavaju država ili Autonomna Pokrajina Vojvodina, preuzeli bi regioni sa definisanim ekonomskim, političkim i istorijskim interesima, koji bi na regionalnom nivou organizacije po broju stanovnika bili približno jednaki.

Regioni u državi bi se u skladu sa evropskim preporukama obrazovali tamo gde za to postoji izražena želja njihovog stanovništva ili funkcionalna potreba države Srbije.

Autonomna pokrajina Vojvodina, kao nad-regija (autonomna pokrajina), takođe bi morala biti decentralizovana spuštanjem odgovornosti za ekonomski razvoj na svaku od tri tradicionalne vojvođanske regije - Srem, Banat i Bačku, zatim na vojvođanske gradove i, potom, donivoaopština.

Vojvodina je autonomna pokrajina koja u sebi sadrži tri regiona, nije prostojedna između više regija koje će se osnovati. Ona podržava regionalizaciju Srbije, pošto su evropska iskustva višestruko pokazala vezu između razvijanja regionalizma i napredovanja demokratije i ekonomije.

Vojvodini, Srbiji, regionu i Evropi potrebni su stabilnost na Zapadnom Balkanu i ubrzanje evropskih integracija regiona. Liga socijaldemokrata Vojvodine poziva sve građane Vojvodine da podrže ovu Povelju i da se zalažu za njeno ostvarenje.

Autonomna Vojvodina nije problem, nego deo rešenja.